

Lublin, dnia 24 maja 2017 r.

Byli pracownicy:
Oddziału Realizacyjnego, Wywiadu Skarbowego,
Oddziału Postępowań Przygotowawczych
Urzędu Kontroli Skarbowej w Lublinie

Szanowny Panie Marszałku
Panie i Panowie Senatorowie

Ustawodawca powołał do życia z dniem 1 marca 2017 r. nową instytucję – Krajową Administrację Skarbową. W ramach tej instytucji – obok działającego korpusu służby cywilnej – stworzył wyodrębnioną Służbę Celno-Skarbową, będącą formacją jednolitą i umundurowaną. Dla służby tej wydzielono zadania zastrzeżone do wykonania wyłącznie dla funkcjonariuszy, którymi zostaną dwie grupy pracowników wykonujący dotychczas zadania mające charakter „czysto” policyjny w zakresie rozpoznawania, wykrywania zapobiegania i zwalczania określonych przestępstw i wykroczeń i tworzyć będą wspólnie nowe struktury do zwalczania przestępczości ekonomicznej. Pierwszą grupę stanowią dotychczasowi funkcjonariusze celni, a drugą pracownicy niektórych komórek byłych urzędów kontroli skarbowej.

Uchwalone przez Sejm zmiany do ustawy *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw* zakładają, iż działający w nowych strukturach funkcjonariusze służby celno-skarbowej wykonujący opisane wyżej zadania zostaną włączeni do korzystniejszego systemu nabywania uprawnień emerytalno-rentowych przysługujących służbom mundurowym. Nowe przepisy przewidują, iż do okresu służby, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi wliczane zostaną jedynie okresy w służbie celnej, a **pominięto okresy pracy w urzędach kontroli skarbowej**. Taka regulacja skutkuje tym, iż funkcjonariuszom służby celno-skarbowej wykonującym dotychczas swoje zadania w ramach urzędów kontroli skarbowej okres dotychczasowej pracy nie zostanie zaliczony do uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy.

Na uwagę zasługuje fakt, iż ta grupa pracowników dotychczas realizująca zadania związane ze zwalczaniem przestępczości gospodarczej w urzędach kontroli skarbowej, chcąc kontynuować pracę w nowych strukturach i w pełni realizować powierzone zadania musi zostać funkcjonariuszem, bowiem dotychczas wykonywane przez nich zadania zostały zastrzeżone wyłącznie dla funkcjonariuszy służby celno-skarbowej.

Proponowana regulacja, dotycząca zaliczenia do okresów uprawniających do

wcześniejszych świadczeń emerytalnych, uprzywilejowująca jedynie część funkcjonariuszy nowo powstałej służby celno-skarbowych wykonujących wspólnie takie same zadania, w ramach tych samych struktur, stanowi naruszenie zasady równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji (art. 32 Konstytucji RP). Równe traktowanie oznacza traktowanie osób według jednakowej miary bez różnicowań tak dyskryminujących, jak i faworyzujących. Niedopuszczalne jest aby różnie traktować podmioty znajdujące się w takiej samej lub zbliżonej sytuacji prawnej. Zatem jeśli funkcjonariusze służby celnej jako i pracownicy byłych urzędów kontroli skarbowej mają kontynuować dotychczasowe zadania w ramach służby celno-skarbowej to zróżnicowane traktowanie w zakresie uprawnień emerytalnych należy uznać za dyskryminujące. W takiej sytuacji, wbrew intencjom ustawodawcy stworzenia jednolitej służby celno-skarbowej, należy spodziewać się powstania formacji o wewnętrznych animozjach i antagonizmach. Z pewnością nie posłuży to sprawnemu wykonywaniu nałożonych zadań.

W tym miejscu należy wskazać, że funkcjonowanie urzędów kontroli skarbowej do dnia 28 lutego 2017 r. regulowała ustawa z dnia 29 kwietnia 2016 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 720 ze zm.). W skład struktury organizacyjnej urzędów kontroli skarbowej wchodziły, między innymi, komórki utworzone do ścigania i zwalczania przestępczości skarbowej (gospodarczej). Chodzi o komórki:

1. **Wydziałów Realizacji** będącymi strukturą umundurowaną i uzbrojoną realizującą zadania w zakresie fizycznego zabezpieczenia niektórych czynności wykonywanych przez pracowników Wywiadu Skarbowego oraz Wydziałów/Oddziałów Postępowań Przygotowawczych;
1. **Wywiadu Skarbowego** posiadającego uprawnienia prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych tożsamy z uprawnieniami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Policji;
2. **Wydziałów/Oddziałów Postępowań Przygotowawczych** prowadzących działania analogicznie do wydziałów dochodzeniowo-śledczych policji.

W skład tych komórek weszli funkcjonariusze byłej Inspekcji Celnej powołanej ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz.U. Nr 71, poz. 449 z późn. zm.). Była to służba administracji rządowej nazywaną popularnie „policją celną”, która została wyodrębniona ze struktur Głównego Urzędu Cei w Warszawie. Ustawa o Inspekcji Celnej wyraźnie w art. 2 wskazywała, że czynności związane z realizacją zadań ustawowych tej służby wykonywali funkcjonariusze, podejmując czynności operacyjno-rozpoznawcze i kontrolne oraz prowadząc postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego. Funkcjonariusze Inspekcji Celnej mogli legitymować, zatrzymywać

i przeszukiwać osoby. Ponadto byli uprawnieni do zatrzymywania pojazdów, rewidowania bagażu i ładunku, zdejmowania zamknięć celnych oraz wchodzenia i przeszukiwania mieszkań lub pomieszczeń. W sytuacjach szczególnych funkcjonariusze mieli prawo do użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 89, poz. 804) większość funkcjonariuszy Inspekcji Celnej zasilila z mocy ustawy struktury urzędów kontroli skarbowej i Ministerstwa Finansów, stając się pracownikami lub inspektorami komórek realizacyjnych, wywiadu skarbowego i postępowań przygotowawczych. Komórki te realizowały identyczne zadania co w Inspekcji Celnej. Ponadto zakres zadań rozszerzył się o rozpoznawanie, wykrywanie, zwalczanie i zapobieganie przestępstw podatkowych jak np. karuzele VAT, ceny transferowe, przestępstwa związane z obrotem paliwami. Dodatkowo do zakresu zadań dodano ochronę inspektorów i pracowników innych komórek kontrolnych, w trakcie wykonywania przez nich czynności, które z uwagi na charakter kontroli mogłyby narażać ich na niebezpieczeństwo. W znowelizowanej ustawie o kontroli skarbowej dodano rozdział poświęcony szczególnym uprawnieniom kontroli skarbowej, gdzie w art. 11a – 11g wyraźnie wskazano, że przysługują one inspektorom i pracownikom zatrudnionym w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych kontroli skarbowej, a także, że przysługuje im umundurowanie służbowe i broń służbowa. Kontynuacja zadań przeniesionych z Inspekcji Celnej m.in. tych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 12 (przed zmianą jego treści) ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 720) w brzmieniu: „kontrola zgodności z prawem przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów dopuszczonych do obrotu lub mających inne przeznaczenie celne oraz wywozu towarów poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kontrola obrotu towarami pochodzenia zagranicznego, a także kontrola i ujawnianie towarów nielegalnie wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” jest tożsama z zadaniami, które określono w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404 z późn. zm.) będące sentencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Służby Celnej (sygn. akt K 39/13). Należy podkreślić, że osoby zatrudniane w tych komórkach podlegały szczególnej i rygorystycznej procedurze naboru, podobnie jak i funkcjonariusze Inspekcji Celnej (szczegółowe badania lekarskie, egzamin sprawnościowy, badania psychofizjologiczne na „wykrywaczu kłamstw” oraz badaniom psychologicznym).

Wywiad Skarbowy stanowiły wyodrębnione komórki organizacyjne wchodzące w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej realizujące czynności operacyjno-rozpoznawcze polegające na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli skarbowej, w

tym o podmiotach, co do których zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego.

W praktyce funkcjonujący od 1998 r. Wywiad Skarbowy był formacją stosującą środki i metody pracy operacyjnej tożsame ze środkami i metodami pracy operacyjnej stosowanymi przez inne służby takie jak Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego czy Centralne Biuro Antykorupcyjne, w tym pozyskiwanie osobowych źródeł informacji oraz stosowanie tzw. kontroli operacyjnej (m.in. podsłuch i nagrywanie prywatnych rozmów, kontrolę korespondencji, czy przesylek). Podstawową różnicą był nie zakres stosowanych środków i metod pracy ale określenie celów tj. przede wszystkim ochrona dochodów budżetowych i zwalczanie przestępczości godzącej w interes fiskalny państwa. Mówiąc wprost Wywiad Skarbowy był jedyną strukturą mającą uprawnienia do wykonywania czynności operacyjnych, która nie posiadała charakteru służby specjalnej mimo, że wykonywane przez nią czynności nie odbiegały w swej istocie od czynności wykonywanych przez inne służby wyposażone w analogiczne uprawnienia. **Grupa zawodowa wykonująca te obowiązki liczy w skali całego kraju około 400 osób.**

Należy zwrócić także uwagę na fakt, że obecnie byli pracownicy Wywiadu Skarbowego są faktycznie jedyną i to nieliczną grupą, w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, mającą doświadczenie w pracy operacyjnej związanej ze zwalczaniem przestępczości ekonomicznej i korupcyjnej. Właśnie ci ludzie mają być fundamentem komórek operacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej. Są to osoby w przeważającej części z wieloletnim stażem pracy w Wywiadzie Skarbowym poddane specjalnej procedurze naboru, która nie różniła się od procedury stosowanej w tzw. służbach specjalnych (ABW, CBA). Dodatkowo kandydat był weryfikowany za pomocą badania na wariografie, musiał zaliczyć test sprawnościowy i przejść procedurę dopuszczenia do pracy na dokumentach niejawnych o najwyższej klauzuli.

Kolejną grupą są pracownicy prowadzący śledztwa i dochodzenia w byłych urzędach kontroli skarbowej. Podstawowy zakres uprawnień i obowiązków tych pracowników obejmował: rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń przeciwko obowiązkom podatkowym i rozliczeniom z tytułu dotacji i subwencji (określonych w rozdziale VI k.k.s.) w sprawach ujawnionych w zakresie działania kontroli skarbowej (art. 133 § 1 pkt 3 k.k.s.) oraz ściganie ich sprawców. **Grupa zawodowa wykonująca te obowiązki liczy w skali całego kraju około 160 osób.**

W ramach powierzonych obowiązków zarówno inspektorzy kontroli skarbowej jako organy postępowania przygotowawczego jak i pracownicy tych komórek faktycznie wykonywali czynności procesowe w zakresie prowadzonych śledztw i dochodzeń oraz podejmowali szereg koniecznych i wynikających z toku postępowania, czynności rozpoznawczych. W trakcie wykonywania tych zadań często ściśle współpracowali z pracownikami komórek wywiadu skarbowego oraz wydziałów realizacji.

Ustawowo określone zadania wykonywane przez byłych pracowników komórek postępowań przygotowawczych urzędów kontroli skarbowej, nie różnią się od uprawnień i zadań funkcjonariuszy Policji i innych służb, albowiem jest to dokładnie ten sam zakres zadań. Sam Kodeks karny skarbowy w art. 150 § 1 wskazuje że określone w kodeksie postępowania karnego obowiązki i uprawnienia Policji dotyczą także innych organów dochodzenia. Powyższe okoliczności wskazują, że ustawodawca zrównał poprzez ten zapis zakres działań dokonywanych przez Policję i osoby zatrudnione w komórkach postępowań przygotowawczych.

Byli pracownicy urzędów kontroli skarbowej z komórek realizacji, wywiadu skarbowego i postępowań przygotowawczych stanowią grupę zawodową wysoce wyspecjalizowaną z unikatowym doświadczeniem i wiedzą w zakresie zwalczania przestępczości podatkowej, w tym tej o najcięższym gatunkowym charakterze karuzel w podatku od towarów i usług. Osoby najbardziej doświadczone i z największym potencjałem mają dziś około 40 lat. Przyjęte rozwiązania zabezpieczenia emerytalnego są najbardziej dotkliwe właśnie dla tej grupy i stwarzają ogromne ryzyko, zaprzepaszczenia ich wiedzy i doświadczenia. **Trudno dopatrzeć się spójności pomiędzy ustawą o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, przewidującą w konsekwencji zróżnicowany wiek emerytalny przy wykonywaniu tych samych zadań w tych samych strukturach organizacyjnych. Przy czym, co wymaga podkreślenia, jedynym kryterium różnicującym jest uprzednie zatrudnienie odpowiednio w Służbie Celnej albo kontroli skarbowej.** Ta grupa byłych pracowników urzędów kontroli skarbowej w wieku około 40 lat ma obawy czy przyjąć propozycję pracy w mundurze w dotychczasowych komórkach organizacyjnych. Jest to decyzja określająca sposób ich pracy najczęściej do emerytury, przy czym termin odejścia na emeryturę związany jest z osiągnięciem wieku odpowiednio 60 i 65 lat. Skoro ustawodawca konsekwentnie stał na stanowisku, że wykonywanie określonych zadań uzasadnia wcześniejsze uzyskanie uprawnień emerytalnych z uwagi właśnie na ich charakter (mundur miał tylko ułatwiać ich realizację i był konsekwencją ich charakteru), to nie ma powodów, aby z tych zasad wyłączyć pracowników urzędów kontroli skarbowej. **Mimo, iż dotychczas nie wykonywali, co do zasady obowiązków w mundurze, ale ustawodawca postawił ich w sytuacji, gdy ten mundur powinni przyjąć, często w wieku, gdy inne osoby wykonujące te same zadania nabywają już uprawnienia emerytalne.** Po raz kolejny należy podkreślić, iż pracownicy przywoływanych komórek organizacyjnych wykonywali dotychczas te same zadania, albo nawet ich zakres był szerszy (część uprawnień zastrzeżonych dla prokuratorów, obowiązki pracowników wywiadu skarbowego i inne) niż pracowników jednostek, które te uprawnienia posiadają. Ustawodawca zakładając, że są pracownicy, którzy powinni przyjąć ofertę pracy w mundurze i wykonywać dotychczasowe obowiązki nie powinien różnicować ich sytuacji w ten sposób, że mają wykonywać obowiązki nawet do 65 roku życia skoro jednocześnie

uznaje, że osoby je wykonujące powinny nabywać wcześniejsze uprawnienia emerytalne. Założeniem reformy KAS jest uporządkowanie sytuacji w aparacie skarbowo-celnym.

To uporządkowanie to m.in. problematyka nabywania praw do emerytury. Reforma porządkuje również w sposób spójny i logiczny, że osoby wykonujące zadania w zakresie postępowań przygotowawczych, czynności wywiadu skarbowego, czy w oddziałach realizacyjnych powinny te obowiązki wykonywać jako osoby umundurowane. Jest to naprawienie błędu jakim było ich dotychczasowe wykonywanie przez część tych osób bez munduru skoro ich charakter niczym nie różnił się od innych formacji wykonujących je w mundurze.

Nadto należy podkreślić, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Służby Celnej (sygn. akt K 39/13) pominięcie funkcjonariuszy Służby Celnej w ustawie emerytalnej, którzy wykonywali zadania określone w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404 z późn. zm.) było niezgodne z art. 32 Konstytucji.

Wyrok TK wprost w sentencji dotyczy jedynie funkcjonariuszy Służby Celnej, ponieważ w tylko tym zakresie ustawa została zaskarżona. Niemniej jednak z wyroku TK i uzasadnienia do niego wynika, że TK odnosił się do wykonywanych przez funkcjonariuszy zadań i do sposobu ich wykonywania, i to one były punktem wyjścia dla określenia uprawnień osób je wykonujących w ramach konkretnej formacji (Służby Celnej), a w konsekwencji uznania przepisów ustawy emerytalnej za dyskryminujące wobec tej grupy. Funkcjonariusze, których dotyczy bezpośrednio wyrok TK wykonywali zadania polegające m.in. rozpoznawaniu, wykrywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu przestępstw w zakresie obrotu towarowego z zagranicą, jak również przestępstw i wykroczeń określonych w Kodeksie karnym skarbowym oraz ściganie ich sprawców, i dlatego – co podkreślił Trybunał Konstytucyjny – powinni posiadać takie uprawnienia emerytalne posiadać zgodne z uprawnieniami pozostałych służb.

Czy nie inaczej powinno być z pracownikami byłych urzędów kontroli skarbowej, Ministerstwa Finansów oraz funkcjonariuszami Inspekcji Celnej, którzy wykonywali bardzo zbliżone zadania i posiadali szerokie uprawnienia w tym zakresie, a którzy na skutek przeprowadzonej niedawno reformy łączącej struktury celne i skarbowe będą pełnić służbę wspólnie z funkcjonariuszami celnymi w ramach nowo powstałej Krajowej Administracji Skarbowej?

Właśnie z uwagi na zakres wykonywanych zadań a także przyznanych w celu ich realizacji uprawnień zupełnie niezrozumiałym i nielogicznym jest fakt, iż właśnie nas pomija się w obecnie procedowanej ustawie o zabezpieczeniu emerytalnym dla funkcjonariuszy.

W obecnie uchwalonej ustawie (druk senacki nr 506), Sejm uwzględnił przyznanie szczególnych praw emerytalnych na równi z innymi służbami wyłącznie funkcjonariuszom Służby Celnej, gdyż tylko tej grupy dotyczyła bezpośrednio sentencja wyroku TK. Pragniemy jednak zaznaczyć, że o ile wyrok wiąże co do konieczności przyznania szczególnych praw emerytalnych funkcjonariuszom Służby Celnej, to nie oznacza, że pozbawia on tym samym możliwości uwzględnienia również innych grup zawodowych wykonujących zadania o takim samym charakterze. Skoro szczególne prawa emerytalne należy wyposażyć funkcjonariuszy Służby Celnej ze względu na specyficzny charakter ich pracy to należałoby przyznać takie uprawnienia również pracownikom i funkcjonariuszom innych struktur włączonych w służbę celno-skarbową, które realizowały zadania w tym samym zakresie. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego winien być aktem pomocniczym w procesie tworzenia sprawnie działającego systemu emerytalnego funkcjonariuszy urzędów celno-skarbowych, tym bardziej w obliczu nowo zawiązanej Krajowej Administracji Skarbowej.

Mając na względzie powyższe argumenty oraz to, żeby w sposób kompleksowy i sprawiedliwy dopełnić reformę Krajowej Administracji Skarbowej zwracamy się z prośbą o uwzględnienie następujących propozycji i wniesienie stosownych poprawek do projektu tej ustawy podczas prac komisji senackich:

W art. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) W art.13 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej i w Służbie Więziennej traktuje się:”

b) po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Służby Celnej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1.”

c) po pkt 1d dodaje się pkt 1e w brzmieniu:

„1e) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Inspekcji Celnej”;

d) po pkt 1e dodaje się pkt 1f w brzmieniu:

„1f) okresy zatrudnienia pracowników w organach kontroli skarbowej i Ministerstwie Finansów przy wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, 3, 13 i 14b, art. 10 ust. 2 pkt 13 oraz art. 11 ust. 2 pkt 7, art. 36, art. 38 ust. 4 ustawy o kontroli skarbowej realizowane przez wyodrębnione komórki.

Ewentualnie wykreślenia art. 20 ust 1 pkt a i b procedowanej ustawy w brzmieniu:

Art. 20. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i z 2017 r. poz. 88) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 150:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Członkowi korpusu służby cywilnej, który stał się funkcjonariuszem, okres stażu pracy w służbie cywilnej lub jednostkach organizacyjnych KAS wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708).”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Okresy, o których mowa w ust. 8, nie są traktowane jako okresy służby ani okresy równorzędne ze służbą w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”;

Ww. art. 20 modyfikuje zapis art. 150 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej wyłączając funkcjonariuszom KAS staż pracy w służbie cywilnej, który mógłby być zaliczony do wysługi emerytalnej. W tym miejscu należy podkreślić, że osoby z byłych urzędów kontroli skarbowej, które dostały propozycje pełnienia służby w strukturach Krajowej Administracji Skarbowej stanowią marginalną część obecnych zasobów kadrowych funkcjonariuszy KAS (jest to

parędziesiąt osób w skali każdej Izby Administracji Skarbowej). Są to głównie osoby wcześniej zatrudnione w komórkach Realizacyjnych, Wywiadu Skarbowego ewentualnie Postępowań Przygotowawczych. Znaczne grono tam zatrudnionych pracowników swoje korzenie i początki pracy ma w strukturach nie istniejącej służby jaką była Inspekcja Celna. Mając na uwadze ilość osób z byłych organów kontroli skarbowej, które dostały propozycję pełnienia służby w KAS oraz fakt wykonywania przez nich pracy w zakresie zadań o charakterze „policyjnym” powoduje, iż modyfikacja art. 150 ustawy o KAS nie znajduje uzasadnienia w obiektywnej i sprawiedliwej ocenie zmiany prawa w myśl postanowień zawartych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Również skala przyszłych wydatków budżetowych związana z wypłatą świadczeń emerytalnych tak nielicznej grupie osób nie powinna być przeszkodą w realizacji tych postulatów.

Wydaje się, że przytoczone argumenty winny zostać uwzględnione w toku prac Senatu, a tym samym pracownicy wywiadu skarbowego, jednostek realizacyjnych oraz pionów postępowań przygotowawczych zostaną potraktowani analogicznie jak funkcjonariusze Służby Celnej.